

Bilag 19

Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

Silkeborg, den 2. januar 1951.

Til landstingsudvalget angående fiskerilovforslagene.

På Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmarks ekstraordinære generalforsamling i Fredericia den 11. november f. å. vedtoges det med 159 stemmer mod 7 at bemyndige formanden til at søge en særlig bestemmelse i det foreliggende forslag til lov om saltvandsfiskeri slettet. Det drejer sig om § 16, stk. 1, 4. punktum: „Undtaget er dog ruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender imod strømmen.“ Foreningen må derfor anbefale, at denne bestemmelse ikke bliver ophøjet til lov.

Underskriveren har i og for sig selv som medlem af fiskeriministeriets lovudvalg foreslået den anførte ordlyd for at undgå en formulering, som han måtte anse for at være endnu mere betænkelig, men han har herved utvivlsomt begået en fejl, idet foreningen må anse faststående redskaber af hvilken som helst art som så skadelige i et fredningsbælte, at de faktisk gør fredningsbæltet illusorisk.

Man må betænke, at såvel op- som nedtrækkende laksefisk (nedvandrende ungfisk på vej til havet og aflegede nedfaldsfisk) opholder sig en vis periode i brakvandsområdet for at indstille deres fysiologi med hensyn til de osmotiske trykforskelle i ferskvand og saltvand eller omvendt. Det vil sikkert være umiddelbart indlysende, at det må betragtes som meget betænkeligt at anbringe faste redskaber i et område, hvor fredede fiskearter periodevis faktisk er standfisk.

Foreningen er tillige af den formening, at det vil volde meget store vanskeligheder at føre kontrol med, at laksefisk, der eventuelt fanges i ruserne, virkelig genudsættes i frit vand.

Foreningen anser den ønskede ophævelse af den anførte bestemmelse i forslaget for at være så vigtig, at den tillader sig at henstille, at der indhentes erklæringer angående dette spørgsmål fra Dansk Biologisk Station og fra fiskerikontrolørerne.

Ærbødigst

for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark

John-B. Hahn.
